ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ - ਸਬਦ ੧੬

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥

ਜਪੁ, ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ, ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ੩

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥
ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥

ਸਾਰ: ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਸਾਡੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਟਕਣਾਂ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਜੁੜਿਆਂ ਕਲਾਵੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਸਕੀਏ।

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥

ਜਿਹੜੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਯਾਤਰਾ ਦੌਰਾਨ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥

ਜਿਹੜੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਆਖਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥

ਜਿਹੜੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਰਗ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥

ਜਿਹੜੇ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਨੇਕੀ ਨਾਲ ਹੀ ਜੁੜਦੇ ਹਨ।

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥

ਅਜਿਹੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥

ਜੋ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਆਪਣੀ ਹਸਤੀ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕ ਹਨ। (੧੪)

ਤੱਤ: ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਫ਼ੁਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੂਰਨ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਇੱਕ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਕਾਂਡੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਬਦ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਨਇੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਅਮਰਦੀਪ ਸਿੰਘ

Oneness In Diversity Research Foundation

ਵੈੱਬਸਾਈਟ: **OnenessInDiversity.com**

ਈਮੇਲ: **onenessindiversityfoundation@gmail.com**